

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 171/2025
13.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Александрића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К.бр.81/21 од 29.05.2024.године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 149/24 од 11.10.2024.године, у седници већа одржаној дана 13.02.2025. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Александрића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К.бр.81/21 од 29.05.2024.године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 149/24 од 11.10.2024.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К.бр.81/21 од 29.05.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати Основном суду у Крушевцу износ од 100.000,00 динара, да Основном јавном тужилаштву у Крушевцу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 27.092,00 динара и да оштећеној ББ на име нужних трошкова кривичног поступка плати износ 342.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена је на основу члана 258. ЗКП ради остваривања свог имовинско-правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 149/24 од 11.10.2024.године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крушевцу, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Младена Александрића, а пресуда Основног суда у Крушевцу К.бр.81/21 од 29.05.2024.године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Александрић, због повреде закона из члана 16., 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да наведене пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз наредбу да се нови поступак спроведе пред другим судијом појединцем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен и да нема законом прописан садржај, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то, прописана чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Александрић у захтеву за заштиту законитости формално указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело за које се окривљени гони није кривично дело, те суштински указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да је суд на утврђено чињенично стање погрешно применио закон, односно да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела из члана 121. став 4. ЗКП или неког другог дела одређеног Законом о јавном реду и миру. Међутим, наведене повреде бранилац образлаже тако што наводи да докази који су предложени у оптужном акту нису довољни да би се на основу истих донео закључак да су у радњама окривљеног остварени објективни и субјективни елементи кривичног дела из члана 121. став 1. КЗ. Закључак суда да је окривљени критичном

приликом поступао у урачунљивом стању, са умишљајем, односно да је био способан да схвати значај својих радњи и да управља својим поступцима, не одговара утврђеном чињеничном стању, из разлога што током поступка није утврђено да ли би окривљени предузео радњу да је знао која ће последица наступити. По оцени браниоца, првостепени суд све време поступка није утврдио елемент скривљености, односно виности, већ је само прихватио наводе из оптужног акта, погрешно примењујући закон и није узео у обзир чињеницу да је окривљени приликом расправе са оштећеном, њој био окренут леђима, те је исту гурнуо лактовима, услед чега је пала на земљу и том приликом задобила тешку телесну повреду, што значи да је окривљени дело учинио из нехата, па је једино могао бити оглашен кривим за извршење кривичног дела из члана 121. став 4. КЗ.

По оцени Врховног суда, иако бранилац формално указује на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, бранилац суштински оспорава утврђено чињенично стање односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, полемичујући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Бранилац окривљеног у захтеву указује и на повреду закона из члана 16. ЗКП, односно да је повређен принцип „in dubio pro geo“, јер на основу утврђеног чињеничног стања постоји сумња да окривљени није извршио кривично дело за које је оглашен кривим.

Како повреде одредби чланова 16. и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Александрића, у овом делу, оценио недозвољеним.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног је означио повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се повреда закона састоји, односно не наводи на ком доказу се побијане пресуде заснивају, а на ком се по одредбама законика о кривичном поступку не могу заснивати. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овог суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Александрића, у овом делу, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић